

तस्य मूलं च आपस्तम्बवाक्यं यथा “प्रयोजयिता अनु-
मन्ता कर्त्ता चेति सर्वे स्वर्गनरकफलभोक्तारो यो भूय
आरभते तस्मिन् फले विभेदः” । तस्य भावः त्वं प्रयोज
कत्वं न० तद्भावे तस्य स्वल्पसम्बन्धभेदः तद्विधान्यावि-
द्विभिन्नान्याविद्विगून्वाले सति काव्याव्यवहित पूर्वव-
र्त्तित्वम् ।

प्रयोजनं न० प्रयुज्यतेऽनेन प्रयुज्-करणे ल्युट् । यमधि-
कृत्य प्रवर्त्तते । तस्मिन् मध्यस्थे व्याविषये यमर्थमाप्त्यं
हातव्यं वा व्यवसायं तदाप्रमहायोपायमनुतिष्ठति
प्रयोजनं तद्देदितव्यम् । प्रवृत्तिहेतुत्वाद् इममर्थमाप्स्या-
मि हास्यामि वेति व्यवसायोऽर्थसाधिकारः । एवं व्यव-
सीयमानोऽर्थोऽधिक्रियते इति वात्स्या० १।३३। करणे
ल्युट् । २ हेतो । कर्मणि ल्युट् । ३ काव्ये च मेदि० ।
प्रयोजनञ्च द्विविधं सुखं गौणं च । अत्र अन्येऽन्य-
धीनेऽन्यविषयत्वं मुख्यप्रयोजनत्वम् अन्येऽन्यधीनेऽन्य-
विषयत्वं गौणप्रयोजनत्वम् । तत्वादासु दुःखा-
भावः सुखञ्च द्वितीयं तदुपकारिण्ययनभोजनादि । तस्य
सुखप्रयोजनेऽन्येऽयं जन्याया इच्छायाविषयत्वात्
तथात्मम् । “येन प्रयुक्तः प्रवर्त्तते तत्प्रयोजनम् ।
यमर्थमभीप्सुन् जिहासन् वा कर्त्तारभते तेनानेन सर्वं
प्राणिनः सर्वाणि कर्माणि सर्वाश्च विद्याव्याप्ताः । तदा-
न्यस्य न्यायः प्रवर्त्तते” वात्स्या० १।१।१

प्रयोज्यत्वं प्रयुज्-ण्यत् । प्रयोज्यं यक्ये । भूत्वादौ २ मूल
धने न० । “प्रयोज्यस्यास्तु कर्त्तृत्वं गत्यादेर्विधितोचिता”
उच्यते । शिञ्जलन्तातृप्रत्ययकर्त्तरि च । तस्य भावः
त्वं प्रयोज्यत्वं स्वल्पसम्बन्धभेदे न० प्रयुक्तमर्थे दृश्यम् ।
प्रत्ययः अयं प्रगती रथो यत्र तिष्ठन् । अन्वयोः । प्रगतरथ-
बुद्धौ देशे । [क० १।१०।१५।

प्रवृत्तं त्वि० प्र+वृत्-ङ्निप् । प्रकर्षेण विरेचनकर्त्तरि
प्रवृत्तं त्वि० प्र+वृत्-ङ् । १ प्रवृत्तोरुपकारके २ देवसेन्याधिप-
भेदे पु० भा० आ० २२ अ० १ रात्रिभेदे पु० भा० व० २८ अ० ।
प्रवृत्तं त्वि० प्र+वृत्-ङ् । प्रवृत्तकर्त्तरि अङ्गुरादौ
प्रवृत्तं त्वि० प्र+वृत्-ङ् । १ प्रवृत्तकर्त्तरि २ सजाते वृत्तादौ
३ वृत्तमूले च ४ जटरे न० मेदि० । ५ जाते इन्द्रबुद्धौ त्वि०
गङ्गमा० ।

प्ररोचना न० प्र+रुच-णिच्-भावे ल्युट् । १ रुचिसम्पादने
यथाऽर्थादादीनां विध्यर्थान्ताने प्ररोचनायां पृष्ठति ।
सुच् प्ररोचना तत्पार्थे स्त्री । सा च २ पञ्चायनाङ्गभेदे ।

“तस्याः प्ररोचना बीधी तथा प्रहसना सुखे । अङ्गा-
त्यलोन्मुखीकारः प्रशंसातः प्ररोचना” सा० द० यथा
“नीहर्षोऽनिपुणः कविरित्यादि” रत्न्यावल्याम् । श्नाट-
काङ्कविमर्षाङ्गभेदे स्त्री “प्ररोचना विमर्षे स्यात्” विमर्षा-
ङ्गोपक्रमे “प्ररोचना तु विज्ञेया संहारार्थपदार्थिनो”
इति तत्र लज्जिता यथा वेषाणां पाञ्चाननः अहं देवेन
चक्रपाणिना सहित इत्युपक्रमे कृतं सन्देहेन पूर्वानां
सन्निवेशेनेत्यादि ।

प्ररोह पु० प्र+रुह-णच् १ अङ्गुरे “सुखप्ररोह इव सोध-
तत्वं विभेद” इति रघुः । २ शारोहे च हेमच० । भावे
घञ् । ३ रुतपत्नी पु० । भावे ल्युट् । प्ररोहण इत्यसौ न०
प्रलपनं न० प्र+लप-भावे ल्युट् । १ प्रलामे २ अवनचेकवाक्ये
सा० द० १८८ कारिकायां दृश्यम् । भावे क्त । प्रल-
पित तत्पार्थे न० । “प्रलपितमिदं केनापि” मित्ता० कायते
प्रलम्बं त्वि० प्रलम्बस्ते प्र+लम्ब-ञच् । १ प्रलम्बमाने २ दसुपुत्रे
असरभेदे पु० अग्निपु० । ३ लपुत्रे (यथा) ४ पयोधरे ५ लताङ्गरे
६ गाथायां ७ हारभेदे मेदि० । भावे ञच् । दप्रलम्बने
प्रलम्बं पु० प्रलम्बमसुरं हन्ति हन-क । १ ब्रह्मरामे असुरः
तेन तस्य हननकथा हरिवं० ७।५० दृश्यम् । प्रलम्बभि-
दादयोऽप्यत्र ।

प्रलम्बाण्ड पु० प्रलम्बः अखण्डोऽस्य । दीर्घाण्डकोपयुते हेम० ।
प्रलम्बा पु० प्र+लभ-घञ् सुम् । प्रकर्षेण लभे । भावे ल्युट् ।
प्रलम्बनं तत्पार्थं भाग० ५।२५।११।

प्रलय पु० प्रलीयतेऽस्मिन् प्र+ली-आधारे ञच् । मृतादिः
लयधारे कालभेदे ल च चतुर्विधः नित्यनैमित्तिकप्राज्ञ-
तात्त्वन्तिकभेदात् यथोक्तं जूमेपु० ४२।४२ अ०
जूमं यथाच नित्यं नैमित्तिकञ्चैव प्राज्ञतात्त्वन्तिकौ तथा ।
चतुर्धायं पुराणेऽस्मिन् प्रोच्यते प्रतिचञ्चरः” । नित्यो
यथा “योऽयं संदृश्यते नूनं नित्यं लोके लयान्वितः ।
नित्यं संकीर्त्यते नाम्ना सुनिभिः प्रतिचञ्चरः” नैमि-
त्तिको यथा “ब्राह्मो नैमित्तिको नाम कल्पान्तं यो
भविष्यति । तैकोक्यस्यास्य कथितः प्रतिघर्षो मनी-
षिभिः” प्राज्ञतो यथा “महदाद्यं विज्ञेयान्तं यदा सं-
याति संशयम् । प्राज्ञतः प्रतिघर्षोऽयं प्रोच्यते कालचि-
त्तकैः” आत्यन्तिको यथा “ज्ञानादात्यन्तिका प्रोक्तो यो
गिनः परमात्मनि । प्रलयः प्रतिघर्षोऽयं नास्त्यचित्त-
परैर्द्विजैः । आत्यन्तिकश्च कथितः प्रलयो लयलक्षणः”
नैमित्तिकप्रलयविस्तारो यथा तत्रैव “नैमित्तिकमिदं प्राणी”